

Paratge del Molí de La Roda

Veciana

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Riera Gran
Alçada: 520

Coordenades:

Latitud: 41.67042
Longitud: 1.50126
UTM Est (X): 375238
UTM Nord (Y): 4614269

Classificació

Número de fitxa: 08297 - 108
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Veciana (2007)
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: varis propietaris

Fitxes associades:

[El Molí Nou](#)

[Molins de Segur o Molí de La Roda](#)

[Capella de la Mare de Déu de la Concepció o de les Dolles](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 12/08/2014 - 02:00

Descripció

La Riera Gran és un corrent d'aigua natural, que neix entre el Molí de la Roda, al terme de Veciana i Sant Martí de Sesgueioles. El seu curs d'aigua és intermitent i flueix amb més o menys discontinuïtat en funció de les estacions de l'any. El recorregut fins a trobar el riu Anoia és d'uns deu quilòmetres. En aquest decurs rep per la dreta, la riera de Veciana (88'6 km). Una mica més avall se li uneix també per la dreta el torrent del Molí de les Vinyes que amb un recorregut de deu quilòmetres i mig arriba fins a Santa Maria del Camí. A partir d'aquest moment, la riera agafa el nom de la població i després de recórrer sis quilòmetres aproximadament, s'uneix definitivament en aiguabarreig a l'Anoia.

Atès el seu cabal actual, no hi ha ponts considerables per a travessar-la. Les passeres de fusta antigues no es conserven però en alguns indrets prop de les rescloses dels molins com al de la Roda si que s'han detectat algunes empremtes a la roca mare. En el cas del molí de la Roda, uns tres cents metres aigües amunt, un cop passada la bifurcació que mena a la Roda hi ha, sota el marge, l'entrada de la mina d'aigua que comunica amb la font del molí de la Roda o font del Lleó.

El paisatge vegetal està constituït per un mosaic de zones agrícoles de secà i zones forestals de carrascars, pinedes de pinassa i roure valencià, que alternen amb el pi blanc associat a brolles calcícoles i garrigues. En alguns indrets apareixen arbredes de pi roig i a les zones obagues boixos i ginebrons. En els trams de la capçalera de la riera són freqüents les alberedes que alternen amb els pollancre, freixes i oms. La morfologia tancada del llit de la riera i els baixos cabals redueixen el bosc de ribera a poca amplada. No obstant això, en els indrets on l'aigua pot tenir un recorregut més ample i sobretot a proximitat de les restes de les rescloses dels molins, s'hi desenvolupa l'herbassar característic de ribera, amb creixenars, ranuncles, cua de cavall, canyissars, bogars i jonqueres.

En aquesta zona d'alternança entre boscos, riera i camps de conreu amb les seves marjades properes a la riera, es configura l'hàbitat d'un bon nombre d'ocells com el capsigrany, l'alosa, pardals i rapinyaires com l'astor, que utilitzen el bosc per a nidificar-hi i els espais oberts immediats per a caçar. També cal destacar la presència de l'abellerol que aprofita els marges per nidificar. Pel que fa als mamífers, destaca la presència abundant de conill, senglar i gat mesquer. La franja de vegetació que separa la llera de la riera i delimita el camí del Molí de la Roda és ric en papallones i gran quantitat d'ocells que nidifiquen al seu interior, a més de trobar l'aliment necessari per a la seva subsistència.

La configuració de petites basses permet l'aparició de peixos autòctons com el barb cua-roig i amfibis com el gripau comú el gripauet, el gripau d'esperons, la granota verda, el tòtil, el gripau corredor, la salamandra i la reineta comuna, tots ells bioindicadors de la bona qualitat de l'aigua. També hi viu una comunitat de rèptils aquàtics com la serp d'aigua o la de collaret i la tortuga d'aigua i finalment destacar la presència de macro invertebrats i mol·luscs i crustacis de petites dimensions.

En alguns dels trams de la riera, aigües avall, s'observa l'erosió més o menys intensa de les lleres provocada amb el pas del temps i les crescudes més o menys importants. En aquests marges es poden observar en alternança les margues blaves i les argiles. La gran quantitat de vegetació arbòria, arbustiva i herbassar amaga moltes vegades zones profundes de difícil accés i barrancs.

Història

Les aigües d'aquestes rieres, afluents i el mateix riu Anoia han impulsat nombrosos molins fariners, drapers, paperers i fargues i per adobar les pells. S'han localitzat un total de noranta dos molins fariners, repartits en vint-i-sis municipis; disset d'ells es troben a la comarca de l'Anoia, set municipis a la comarca de l'Alt Penedès i dos al Baix Llobregat.

A la Riera Gran, en terme de Veciana, es localitzen en primer lloc el molí de la Roda, el molí del Solanet, el molí de la Morera, el molí Nou, el molí del Lloret, el molí de l'Horta i el molí del Fiterol. Per ser un afluent de la Riera Gran, esmentarem tres molins més localitzats a la Riera de Veciana, que són el molí del Missó, el molí del Brunet i finalment el molí de la Carota.

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA (2008): Inventari dels espais de protecció especial. Pla territorial de les Comarques Centrals. Aprovació definitiva.

PALAU RAFECAS, Salvador (1991). Els molins fariners de la conca de l'Anoia. Miscel·lània penedesenca. Vol. 15. Pàgs. 591 a 619.

